

[Finansministeren]

Nulvækst kræver besparelser

For 1989 er statens udgiftspolitiske målsætning fastlagt således, at udgiftsniveauet er uændret i forhold til 1988. Fra 1988 til 1989 er der en kraftig underliggende udgiftsvækst. Der er en række årsager hertil.

Tidligere års reformer er i en række tilfælde gennemført på en sådan måde, at udgiftskonsekvenserne gradvis optrappes over nogle år. Det er f.eks. tilfældet med den gradvise afhjælpning af samspilsproblemerne, forbedringen af studentestøtten, afviklingen af samordningsfradraget for tjenestemændenes ægtefæller, den gradvise indkøring af delpensionsordningen, optrapningen af niveauet for ulandsbistanden samt gennemførelsen af den dynamiske erhvervspolitik.

Hertil kommer, at arbejdstidsforkortelsen i 1988 samt aftalen om finansloven for 1988 begge slår igennem med helårsvirkning i 1989.

Endvidere er der tale om væsentlige merudgifter som følge af den demografiske udvikling, fordi der bliver flere alderspensionister, flere tjenestemandspensionister og flere flytninge.

Alt i alt aftegner der sig et underliggende udgiftspres fra 1988 til 1989, som nødvendiggør budgetforbedringer på ca. 11 mia. kr. for at holde uændret udgiftsniveau i 1989.

Selv om der hvert år konstateres et betydeligt underliggende udgiftspres, kræves der i 1989 større budgetforbedringer end sædvanligt for at fastholde nulvæksten. Den udgiftspolitiske målsætning for 1989 er fastlagt som uændret udgiftsniveau i forhold til 1988. Fra 1989 til 1990 sigtes mod en reduktion af det udgiftspolitiske måltal fra 208,5 mia. kr. til 206,0 mia. kr.

Budgetforbedringer på 11 mia. kr.

For at fastholde uændret udgiftsniveau i 1989 indeholder finanslovsforslaget som nævnt budgetforbedringer på ca. 11 mia. kr. Budgetforbedringerne, der fordeler sig på en lang række konkrete initiativer, kan opdeles i følgende hovedgrupper:

En gruppe forslag sigter mod at effektivisere det offentlige service- og forvaltningsapparat.

Andre budgetforbedringer opnås ved at begrænse de offentlige kontantydelse – især på områder, hvor der har været konstateret en stærk vækst.

Forskellige former for brugerbetaling udgør en tredje gruppe af budgetforbedringer.

Endvidere forventes salg af statsaktiver at bidrage til budgetforbedringerne.

Langt hovedparten af de nødvendige budgetforbedringer er på finanslovsforslaget udmøntet i konkrete forslag. Godt 2 mia. kr. er opført på budgetreguleringskonti som endnu uspecificerede budgetforbedringer.

Regeringen er naturligvis indstillet på at drøfte de enkelte forslag med Folketingets partier, men det er regeringens klare opfattelse, at der ikke er grundlag for at reducere det samlede omfang af budgetforbedringerne, da det er forudsætningen for at kunne fastholde uændret udgiftsniveau og uændret skattetryk i 1989.

Perspektivet for de kommende år

For finansåret 1990 sigter regeringen som nævnt mod et udgiftspolitisk måltal på 206 mia. kr., svarende til en reduktion på 2,5 mia. kr. i forhold til 1989. For de følgende år er det regeringens udgiftspolitiske mål at sikre årlige fald i udgiftstrykket. Det er forudsætningen for, at der hurtigt bliver mulighed for at genskabe og forstærke den økonomiske dynamik.

Også de langsigtede perspektiver nødvendiggør en stram udgiftspolitik. Vi er på vej ind i en periode, hvor tilgangen til arbejdsstyrken reduceres kraftigt. Fortsætter vi med at udvide den offentlige sektor, vil den komme til at beslaglægge en alt for stor del af samfundets samlede produktionskapacitet og arbejdsstyrke.

Finanslovsforslaget for 1989 indebærer en reduktion af statens personale med godt 2.000 årsværk i forhold til 1988. Det er regeringens hensigt at iværksætte en omfattende kampagne for afbureaukratisering i hele den offentlige sektor.

På de enkelte ministerområder forudsættes udarbejdet 4-års-planer for, hvorledes personaleforbruget årligt kan reduceres. I den forbindelse vil det blive undersøgt, om arbejdsdelingen mellem departementer og styrelser fortsat er hensigtsmæssig. Regeringen vil endvidere igangsætte en undersøgelse af, om opgavefordelingen og finansieringen af opgaverne mellem stat, amter og kommuner fortsat er hensigtsmæssig.

Afslutning

Finanslovsforslaget for 1989 stiller store krav til samarbejde blandt Folketingets partier. Vi står ved en korsvej, hvor løsningen af dansk økonomi på mange felter er i god gænge. Den udvikling skal føres til ende.